

Biroul permanent al Senatului

Bp. 132, 8 aprilie 2025

Biroul permanent al Senatului

156, 20.05.2025

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Titlul proiectului actului normativ

Propunere legislativă de modificare și completare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân.

2. Motivul emiterii actului normativ

Se spune adesea că „măreția unei națiuni și progresul ei moral pot fi judecate după modul în care își tratează animalele”. Sunt cuvintele lui Mahatma Gandhi, care, deși rostite cu zeci de ani în urmă, rămân la fel de actuale și astăzi.

Câinele, acest companion loial al omului, este mai mult decât un animal de companie. Este prieten, sprijin, alinare. Este martor tăcut la bucuriile și greutățile noastre. Este ajutor pentru copii cu dizabilități, pentru vârstnici singuri, pentru oameni aflați în suferință. Cu toate acestea, în România soarta câinilor fără stăpân este extrem de tristă dacă nu chiar dramatică.

Potrivit studiilor, din o pereche de câini se pot naște anual 16 pui iar în 6 ani acest număr poate ajunge la 60.000. Din păcate, 90% din puii de pe stradă născuți în România nu ajung la vârsta de 1 an. Majoritatea mor în chinuri, fie de foame, fie de diferite boli, iar unii sunt omorâți cu bună știință. Dintre cei care totuși supraviețuiesc, soarta le este de regulă extraordinar de grea, de regulă și aceștia mor fie de foame, diferite boli, fie în accidente de mașină fatale, iar o parte dintre ei ajung în centre de ecarisaj sau lagăre de exterminare, cum sunt numite de iubitorii de animale, în care, după 14 zile de chin sunt omorâți. Puțini sunt cei care au norocul să fie adoptați. Acest lucru nu poate fi schimbat decât prin abordarea problemei într-un mod diferit.

Potrivit ultimului raport privind gestionarea Registrului de evidență a câinilor cu stăpân, în România sunt înregistrați **4.771.118** de câini CU STĂPÂN, iar din aceștia sunt sterilizați doar **892.889** de câini. Iată deci unde este principala sursă a câinilor fără stăpân. Aceștia nu sunt în realitate câini fără stăpân, ci sunt câini nedoriți care, ulterior sunt abandonați fie pe domeiul public, fie pe cel privat. Acest fenomen trebuie stopat iar singura acțiune umană și firească este **sterilizarea** atât a câinilor cu stăpân cât și a celor fără stăpân.

La peste două decenii de la adoptarea OUG nr. 155/2001 observăm că metodele „tradiționale” de gestionare al câinilor fără stăpân nu și-au dovedit eficiența, iar problema câinilor fără stăpân este la fel de actuală și

îngrijorătoare ca întotdeauna având efecte directe asupra sănătății publice, siguranței cetățenilor, bunăstării animalelor și imaginii orașelor și satelor din România.

Prezentul proiect de lege urmărește îmbunătățirea cadrului legislativ existent, prin modificarea și completarea unor articole din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 155/2001, astfel încât prevederile sale să fie mai clare, mai aplicabile și mai orientate spre prevenție, responsabilitate și protecția animalelor.

3. Schimbări preconizate

1. Definirea unor termeni:

Pentru asigurarea unei aplicări unitare și riguroase a prevederilor legale privind sterilizarea, reproducerea și comerțul cu câini, este necesară introducerea unei definiții explicite a **Actului De Origine**, care să delimiteze clar documentele recunoscute ca atestând proveniența și rasa pură a exemplarelor canine cât și pentru a fi identificați și înregistrați corect în Registrul Electronic al Câinilor cu Stăpân (R.E.C.S.)

Definiția propusă este definiția oficială preluată din Statutul Asociației Chinologice Române și reglementează atât situația în care puii de câine de rasă au deja emis un **Certificat de Origine** (COR) – document recunoscut de Asociația Chinologică Română (A.Ch.R.), afiliată la Federația Chinologică Internațională (F.C.I.), cât și situația tranzitorie în care certificatul nu a fost încă emis, dar există documente oficiale (declarație de montă și fătare) și certificate de origine ale părinților, care atestă montarea a doi câini din aceeași rasă pură.

Această clarificare este esențială pentru:

- eliminarea practicilor frauduloase privind **declararea falsă a rasei câinilor**;
- facilitarea verificărilor în cazurile de **montă legală**;
- crearea unui cadru coerent pentru recunoașterea temporară a provenienței puilor până la eliberarea COR-ului/pedigree-ului final;
- armonizarea normelor naționale cu standardele internaționale F.C.I.
- aplicarea regementărilor legale privind **sterilizarea obligatorie** fără echivoc

De asemenea pentru asigurarea unui cadru legal clar privind activitățile de reproducere canină și prevenirea înmulțirii necontrolate a câinilor de rasă, se impune definirea expresă a **dreptului de montă** ca instituție juridico-chinologică recunoscută în cadrul asociațiilor de profil naționale și internaționale.

Prin această reglementare se consacră faptul că dreptul de montă aparține proprietarului legal al unui câine de rasă recunoscută, și că exercitarea acestui drept se realizează în condițiile stabilite de Asociația Chinologică Română (A.Ch.R.) sau de alte organisme afiliate la Federația Chinologică Internațională (F.C.I.).

Necesitatea acestei reglementări derivă din:

- lipsa unei definiții legale în vigoare, ceea ce generează incertitudine juridică în practica reproducției canine;
- nevoia de trasabilitate și responsabilitate în utilizarea câinilor pentru montă, inclusiv în ceea ce privește sănătatea raselor și selecția genetică responsabilă;
- delimitarea clară între dreptul de montă reglementat și practica ilegală de „înmulțire” neautorizată, fără respectarea standardelor rasiale și de sănătate;
- asigurarea coerenței între legislația națională și reglementările internaționale în domeniul chinologiei.

Definirea dreptului de montă facilitează aplicarea uniformă a normelor privind reproducerea animalelor, eliberarea COR/pedigree-urilor, precum și gestionarea litigiilor legate de proveniența și legalitatea puilor rezultați din astfel de monte.

2. Transparentizarea serviciilor de gestionare a câinilor fără stăpân

Pentru creșterea transparenței administrative și garantarea accesului public la informații de interes general, se propune introducerea obligației ca **decizia de eutanasiere a câinilor fără stăpân să fie publicată de îndată**, fizic, și on-line, prin afișarea acesteia la sediul și pe pagina web a unității administrativ-teritoriale (UAT), cât și pe cea a centrului de gestionare a câinilor fără stăpân implica, în orice caz, cu minim 3 zile înainte de eutanasia câinilor.

Această prevedere are în vedere:

- asigurarea unui **control public** efectiv asupra deciziilor care implică suprimarea vieții unor ființe sensibile, în contextul unor practici istorice controversate privind gestionarea câinilor comunitari;

- permiterea reacției rapide a societății civile, organizațiilor de protecție a animalelor sau cetățenilor care doresc **să adopte** acești câini înainte de aplicarea măsurii;
- alinierea practicii administrative cu principiile transparenței, buneii guvernări și respectului pentru viață;
- crearea unei presiuni instituționale pozitive pentru a descuraja abuzurile sau deciziile arbitrare în aplicarea eutanasierii.

Această obligație de publicare nu îngreunează activitatea autorităților, ci introduce o minimă garanție procedurală de natură să protejeze interesul public și drepturile fundamentale ale cetățenilor de a fi informați în timp util.

3. Clarificarea definiției abandonului cu scopul de a pedepsi orice fel de abandon:

Se propune completarea art. 13 alin. (2) pentru a cuprinde în mod explicit faptul că abandonul poate fi săvârșit atât prin lăsarea/abandonarea câinelui pe **domeniul public, cât și pe cel privat**, întrucât fapta nu este mai puțin gravă dacă arunci animalul în stradă sau peste gardul unei proprietăți, fie ea publică sau privată. Această formulare are rolul de a întări responsabilitatea legală a deținătorilor și de a facilita sancționarea abandonului, un fenomen larg răspândit și greu de controlat în forma actuală a legii.

4. Sterilizarea câinilor fără act de origine și drept de montă

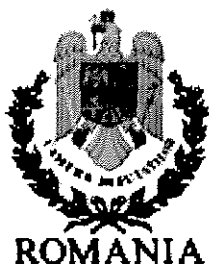
Modificarea art. 13² de a institui obligativitatea sterilizării câinilor – fie cu, fie fără stăpân – care nu dețin **act de origine și drept de montă** eliberat de o Asociație Chinologică recunoscută la nivel internațional are la bază mai multe considerente de ordin social, sanitar și etic.

În primul rând, această măsură urmărește limitarea înmulțirii necontrolate, care reprezintă una dintre principalele cauze ale abandonului canin. Zeci de mii de câini ajung anual pe străzile din România, iar o mare parte provin din gospodării private, unde animalele nu sunt sterilizate și se înmulțesc fără niciun control.

În al doilea rând, sterilizarea obligatorie vizează **descurajarea caniselor ilegale, a comerțului ilicit cu pui și a reproducerii neautorizate**, adesea realizată în condiții improprii, fără respectarea unor minime norme de igienă, sănătate sau bunăstare animală.

Totodată, măsura contribuie la reducerea suferinței animalelor, limitând numărul celor care sfârșesc în adăposturi supraaglomerate sau pe străzi, infometați, bolnavi și expuși la pericole.

Această abordare este în linie cu **bunele practici europene** în materie de protecția animalelor și reflectă o viziune responsabilă și modernă asupra gestionării populației canine.

Nu în ultimul rând, trebuie subliniat că nu se interzice reproducerea câinilor în mod absolut – ci doar se reglementează în interesul public și al bunăstării animalelor, permițând reproducerea doar în condiții controlate, prin canise autorizate și sub supravegherea organizațiilor chinologice de specialitate.

Aceasta este o măsură de echilibru, care protejează atât animalele, cât și comunitățile, reducând presiunea asupra serviciilor publice veterinare și a adăposturilor pentru animale.

Din punct de vedere al **IMPACTULUI FINANCIAR** menționez că UAT-urile sunt **obligate** să asigure servicii de gestionare al câinilor fără stăpân iar în prezent, de regulă, plătesc pentru uciderea unui câine în jur de 1.000 de lei, suma de bani care dacă va fi direcționată, chiar și parțial, către sterilizare, în cativa ani am putea avea o populație de câini ușor de gestionat și cărora să le oferim o viață decentă și frumoasă.

Îmbunătățirea procesului de microcipare și înregistrare

Art. 13[^]3 alin. (2) este modificat pentru a introduce obligația unităților medical-veterinare de a transmite datele proprietarului privind înregistrarea și microciparea **în mod corect și complet**.

Se urmărește eficientizarea urmăririi trasabilității animalelor, responsabilizarea deținătorilor și reducerea evaziunii informaționale.

În forma sa inițială, articolul impune unităților medical-veterinare obligația de a comunica numărul de microcip către Registrul de evidență a câinilor cu stăpân (RECS) în termen de 5 zile de la implantare. Cu toate acestea, fără obligația explicită de a înregistra corect și complet datele proprietarului sau deținătorului, măsura devine incompletă și inefficientă.

Problema actuală

Microciparea fără înregistrarea proprietarului este inutilă. Un câine microcipat, dar fără datele proprietarului complet și corect înregistrate, nu poate fi identificat corespunzător în cazul pierderii, abandonului sau oricărui alt incident legal.

Lipsa acestor informații îngreunează responsabilizarea deținătorilor și aplicarea sancțiunilor în caz de abandon, rele tratamente sau alte evenimente care pot surveni.

Există cazuri în care proprietarii refuză să-și înregistreze datele sau le furnizează eronat/incomplet, pentru a evita eventuale sancțiuni în cazul abandonului.

În lipsa unei obligații clare pentru medicii veterinari de a verifica și introduce corect și complet aceste date, fenomenul rămâne necontrolat.

Totodată, lipsa datelor proprietarului face imposibilă identificarea sursei abandonului.

Căinii capturați ajung în adăposturi, unde sunt întreținuți pe bani publici, iar în cele mai multe cazuri, sunt uciși la 14 zile fără ca statul să-și poată recupera prejudiciul.

Soluția propusă prin modificare

Prin introducerea obligației explicite ca unitățile medical-veterinare să înregistreze în mod corect și complet datele proprietarului/deținătorului, modificarea propusă:

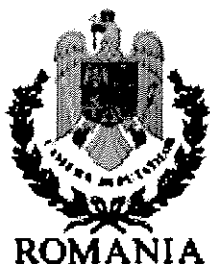
- Asigură trasabilitatea câinilor – în orice moment, un câine microcipat va putea fi asociat cu un proprietar clar identificabil.
- Împiedică abandonul fără răspundere – orice câine găsit pe domeniul public va putea fi urmărit până la deținător, care poate fi sancționat conform legii.
- Facilitează aplicarea sancțiunilor – autoritățile vor putea interveni rapid în cazurile de abandon, rele tratamente sau alte evenimente, având acces la date clare și complete despre deținător.
- Reduce costurile suportate din bani publici – prevenind abandonul, se diminuează numărul de câini ajunși în adăposturi și, implicit, costurile cu gestionarea lor.

Prin această modificare, se închide o breșă legislativă importantă, transformând microciparea într-o măsură cu adevărat eficientă, nu doar un act tehnic fără finalitate practică. Înregistrarea completă și corectă a datelor proprietarului este un element esențial pentru responsabilizarea deținătorilor, reducerea abandonului și gestionarea eficientă a populației canine

5. Reglementarea clară a rasei în documentele oficiale

Prin introducerea alin. (6) la art. 13[^]3, se stabilește că rasa unui câine trebuie trecută în carnetul de sănătate și în Registrul Electronic al Câinilor cu Stîpân **doar în baza unui document oficial** (Cartea de Origine Română). În lipsa acestuia, câinele va fi înregistrat ca metis sau rasă comună. Se urmărește astfel corecta informare a autorităților și a medicilor veterinari, dar și prevenirea comercializării ilegale sau frauduloase a câinilor fără origine recunoscută dar care, prin inducerea în eroare a consumatorului sunt vânduți ca animale catalogate într-o anumită categorie de rasă.

Totodată, sancțiunile pentru nesterilizare nu pot fi aplicate în mod corect și complet în condițiile în care în RECS (Registrul Electronic al Câinilor cu Stăpân), în prezent, sunt trecute datele pe care le declară proprietarul fără să facă dovada celor declarate, *in concreto*, este trecută rasa declarată de

proprietar, tocmai pentru a nu steriliza câinele și pentru a evita sancțiunile prevăzute de lege.

Această modificare legislativă închide o breșă legală care astăzi permite fraude și manipulări în evidența câinilor cu stăpân. Înregistrarea rasei doar pe baza unui document oficial (COR- Carte de Origine) este o măsură de corectitudine, transparență și responsabilizare, care facilitează aplicarea legislației privind sterilizarea, protecția animalelor și siguranța publică.

Prin adoptarea acestei prevederi, România va face un pas important spre un sistem clar, eficient și corect de gestionare a populației canine, protejând atât deținătorii responsabili, cât și comunitatea.

7. Pentru consolidarea transparenței instituționale și a încrederii publice în activitățile desfășurate de autoritățile locale în gestionarea câinilor fără stăpân, se introduce prevederea prin care **reprezentanții organizațiilor neguvernamentale** (asociații și fundații) pentru protecția animalelor pot asista la procedura de eutanasiere.

Această dispoziție are un **caracter preventiv și de echilibrare a raporturilor între autoritate și societate civilă**, urmărind:

- asigurarea unui cadru procedural deschis și verificabil, care descurajează abuzurile, neglijența sau nerespectarea normelor sanitare-veterinare;
- garantarea respectului față de demnitatea animalelor, inclusiv în situațiile în care, în mod justificat, se impune măsura eutanasierii;
- implicarea activă a societății civile în supravegherea modului de aplicare a deciziilor autorităților, ca expresie a principiului colaborării dintre instituții publice și ONG-uri;
- crearea unei minime forme de control extern în aplicarea unei măsuri ireversibile, cu implicații etice și sociale majore.
- Prevederea contribuie la realizarea unui echilibru între necesitatea gestionării populației canine și respectarea principiilor de etică, transparență și responsabilitate publică. Ea nu afectează desfășurarea operațională a procedurilor, ci oferă o garanție suplimentară de corectitudine și umanitate în aplicarea acestora.

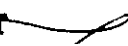
Scopul principal al acestor modificări este de a consolida un cadru legislativ coerent, complet și eficient, care să descurajeze abandonul și înmulțirea necontrolată, să responsabilizeze deținătorii, să protejeze câinii cu și fără stăpân și să protejeze întreaga comunitate socială. Este imperios necesar ca legislația românească să reflecte o abordare modernă și empatică față de animale, în acord cu valorile europene - potrivit Convenției

Europene a Drepturilor Animalelor la care România este parte, și în acord cu bunele practici internaționale.

Prezenta inițiativă legislativă este rezultatul dialogului cu organizații de protecție a animalelor, medici veterinari și cetățeni implicați în gestionarea acestui fenomen, răspunzând unor nevoi reale și presante ale societății.

În consecință, propunem adoptarea proiectului de lege în forma prezentată.

INIȚIATOR
AURORA TASICA SIMU
Deputat PQT

Tabel cu Susținătorii propunerii legislative pentru modificarea și completarea
Ordonanței De Urgență A Guvernului Nr. 155/2001 Privind Aprobarea
Programului De Gestionare A Căinilor Fără Stăpân

Nr.crt	Nume și prenume	Grup Parlamentar	Semnătura
1	ALBU DUMITRIȚA	POT	
2	NICOLAE DAN	POT	
3	GROZA CALIN FLORIN	POT	
4	RĂDUCEA VALENTIN	POT	
5	GROFU Daniel	POT	
6.	MATEI SERGIU	POT	
7.	CIMPAN CRISTIAN	POT	
8.	ACUȘAN GHORGHE	POT	
9.	Kroncsis Sebastian	P.O.T.	
10	CRISTIAN POPA	POT	
11.	CERNIT MARIA	POT	
12	ALDEA MARIANA VALI	POT	
13.	Trinuta Chiruta Florina	POT	
14.	Borumbau Gabriela	POT	
15.	Vășcă Mariana	SOS	